ч. 305 (13.850). Львів, вівторок 13. листопада 1934. Opłata pocztowa opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·50 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Новий подружий закон у соймі.

Варшавські газети повідомляють, що м-ство справедливости опрацьовує закон про подружий закон, який предложать для ухвалення соймові та сенатові. Закон оснований на проєкті кодифікаційної комісії. Проєкт передбачує виключну компетенцію держ. судів у подружих справах і устійнює в яких умовинах могтимуть відбуватися розводи та сепарації. З евгенічних оглядів проєкт передбачує обмеження при заключуванні подруж. Горожанин матиме право вибору, чи хоче заключити подружжа в церковній чи цивільній формі. Проєкт поборює дотеперішній фактичний стан, який дозволяє розвестися та заключити новий шлюб при помочі переходу на нове віросповідання. Суд може рішити про розвід або сепарацію, коли інтерес дитини не зазнає з того шкоди. На основі нового закону можна буде не допустити до заключення подружжа, коли воно не відповідає повазі подружжа, або коли воно не запевнювало би родині фізичного та морального розвитку.

Еспанія перед новою революцією.

Хіль Роблес наслідником Леру.

ПАРИЖ, КАП. Прем. Леру домагається від кортесів заяви довіря для уряду тому, що Еспанія стоїть перед новою революцією. Мадридські щоденники підкреслюють однозгідно, що між католицькою народньою акцією під проводом Хіль Роблеса і радикальною партією Леру дійшло до тісного порозуміння. Кружляють поголоски, що обі партії обєднаються з аграрною партією в один великий республиканськo-правицевий бльок. Велике вражіння викликала заява прем. Леру, що на випадок реконструкції кабінету тільки Хіль Роблес може бути його гідним наслідником.

Мусоліні під Цезаровим памятником.

РИМ, ПАТ. На Капітолі в салі Юлія Цезаря було 10. листопада свято покликання до життя 22 корпораційних рад. 800 членів рад вислухало промову Мусолінія. Мусоліні заняв місце під Цезаровим памятником та ствердив, що скликання членів корпораційних рад це одна з найважніших подій в історії Італії. Це революційна подія, що створює важний етап у розвитку установи права і обичаїв і устійнює зміни в суспільному та політичному житті італійського народу. Корпорації не є самі в собі метою. Внутрішньою метою корпорацій є осягти високий степень суспільної оборони, а зовнішньо скріпити потугу народу, запевнити йому експанзію в світі.

Европа без уваги на нашу щиру та сильну волю співпрацювати мирно є знову в завулку свого призначення. Корпораційний устрій це точка виходу, а не кінцева точка.

Мусоліні отворив корпораційний парлямент.

РИМ, ПАТ. 10. листопада відбулося святочне засідання зборів делегатів 22 корпорацій, які мають заступити парлямент у новому корпораційному устрою. Мусоліні ствердив, що попередні століття проголошували гасло політичної рівности, а теперішнє фашистівське століття піддержуючи давній принцип проголошує гасло рівного обовязку праці для всіх.

Після промови Мусолінія засідання замкнули. До палати входять 823 делегати, в тому 5 жінок.

Большевизм у мексиканських школах.

ПАРИЖ, КАП. Мексиканський парлямент приняв проєкт закону про „вільне та соціялістичне виховання“ молоді. Цей закон має характер зовсім протирелігійний і не уступає щодо того зовсім большевицьким приписам. 73. § закону вводить соціялістичне виховання як обовязкове до всіх прилюдних і приватних народних і середніх шкіл. Лише університети покищо свобідні від того примусу.

Запротестували проти нових приписів уже адвокатська палата та мексиканська академія правничих наук, при чому підкреслили, що примус соціялістичного виховання суперечить разяче поняттю „вільного виховання“. До протестів прилучився теж ректор мексиканського народнього університету, який в новому законі добачує грізну небезпеку для свободи академічних студій.

Оптиміст Калінін признає, що врожай був поганий.

МОСКВА, 11. XI. ПАТ. Оголосили промову през. Калініна, яку він виголосив на академії з нагоди роковин революції. Калінін оптимістично засвідчував стан большевицького промислу та хліборобства, одначе признав, що ц. р. врожай, за вимkою Сибірі, значно гірший від минулорічного. Вкінці підкреслив значіння пактів ненагресії між СССР і сусідами й іншими державами, ствердив поступ у переговорах із Японією у справі продажі сх.-китайської залізниці та додатньо засвідчив факт приступлення СССР до Ліги Націй, протиставляючи мирову політику СССР войовничим намірам, які є в решті світа.

Німеччина хоче лише духової унії з Австрією.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Німецький посол в Австрії Папен виголосив промову в англійсько-американському клюбі. Висловився оптимістично про будучину австрійсько-німецьких взаємин і сказав, що вірить, що всі труднощі небаром усунуть. У господарській царині вже тепер можна ствердити оживлення торговельних оборотів. Німеччина бажає не політичної, а духової унії з Австрією.

Рівноправність зброєнь за скасування військових клявзуль.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Представника німецького канцлера фон Рібентропа приняв міністер Іден. Райтер твердить, що досі не появилася офіціяльна вістка про мету Рібентропової гостини. Та їй приписують охоту поставити нові предложення в справі признання Німеччині права рівности зброєнь. Основою того пляну було б, що Німеччина почала б переговори в справі пакту безпеки в заміну за скасування клявзуль версайського трактату.

Прилучили до Манджу-Ко нову округу.

МОСКВА, ПАТ. Кореспондент „Правди“ повідомляє зі Шангаю, що вкінці прилучили до Манджу-Ко нову округу Сін-Люнь, а саме 17 сіл і одно місто. Округа ця адміністраційно належала до півн. Китаю та межувала з провінцією Джеголь.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— Зачувати, що пруський міністр Ґерінґ небаром стане віцеканцлером.

— До Констанци з Одеси мав прилетіти італійський гидроплян. Румунська ескадра вилетіла на стрічу, та гидроплян не прилетів. Здогадуються, що затонув.

— У звязку з тим, що французький високий комісар припинив наради сирійського парляменту, всі сирійські партії вислали до Ліги Націй та французького м-ства закордонних справ ноту з протестом і домаганням повної незалежности Сирії.

— Співробітницю „Левр“ Сімону Тері, яку еспанська влада арештувала на засіданні кортесів, випустили на волю. Вона вернулася до Парижа.

РОКОВИНИ ПЕРЕМИРЯ.

Вшанування памяти кор. Олександра.

ПАРИЖ, 11. XI. ПАТ. У роковини перемиря почалося свято від ушанування памяти кор. Олександра. Нутро Тріюмфального Луку перемінили наче в каплицю та уставили символічний катафальок, окружений 6 великими свічками. При катафальку на могилі Невідомого Вояка запалили вічний вогонь. Під югославянськими емблемами помістили посмертну маску короля. Весь лук освітили рефлекторами. Перед могилу Невідомого Вояка прийшов през. Лебрен, на якого ждав уже уряд, дипл. корпус і т. д. Память короля вшанували однохвилинною мовчанкою, яку закінчив гарматній вистріл. Опісля була дефіляда

„ЕРІО ДО ДИМІСІЇ!“

ПАРИЖ, 11. XI ПАТ. Нині пополудні перед готелем „Де Парі“ при бульв. Магдалини зібралися демонстранти та кричали „Еріо до димісії!“ Поліція розігнала демонстрантів. Еріо, що все задержується в цьому готелі, був у Ліоні на святі роковин перемиря. Організація Вогняного Хреста пішла походом перед Думергову хату й на приказ шефа полк. Де ля Рок схилили там прапори, на святі перед памятником Невідомого Вояка през. Лебрен заїхав на пл. Зорі, опісля пішки з відкритою головою перейшов вздовж шпалірів б. комбатантів-інвалідів. До президента підійшов прем. Флянден. Як замовкли звуки Марсельєзи комбатанти закричали: „Хай живе Думерґ!“

Ґрапнув за границю...

Бувшого командора польської воєнної маринарки Бориса Могучого притягли до карної відповідальности за це, що безправно взяв 50.000 франків у польському консуляті у Франції під час побуту в Марселі. Могучий втік тепер за границю. За ним розписали стежні листи.

Спорт.

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ 1:1 (1:1).

Україна: Бутель; Олійник, Воробець; Підлісецький, Якимів, Сиротюк; Федун, Магоцький, Мікльош, Краєвський, Максимів.

Змагання ці зіпсув цілком суддя п. Вебер. Але завинила тут передовсім колегія суддів, яка визначує на змагання з Гасмонеєю таких панів, які не мають зеленого поняття про правила гри копаного мяча. Таких „суддів“ нехай визначують на змагання резерв Ц-кляси і то на провінції, а не у Львові. Гра була дуже гостра, місцями брутальна, вину тут поносить Гасмонея, яка зачала у неспортовий спосіб „фавлювати“ грачів України. Україна спровокована, платила тою самою монетою. Суддя прогріхи України все бачив, а на каригідні „фавлі“ жидівської дружини не звертав уваги. Ворота добула Гасмонея у 14 хв. із „самогубного“ стрілу Олійника. У 31 хв. вирівнює Максимів. Видців около 1.000.

УКРАЇНА II — ГАСМОНЕЯ II 0:1 (0:1).

МИСТЕЦТВО ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Погонь — Висла 1:0. Змагання ці перервав суддя Глінка після 85 хвилин дуже нецікавої і на низькім рівні веденої гри. Змагання перервано з вини Висли і правдоподібно закінчаться вони воковером в користь Погоні. Інцидент цей викликав грач Висли Ферет, який за сфавлювання Нехцьола мав покинути грище. Проти цього рішення судді почала протестувати ціла дружина Висли, а Ферет не хотів покинути грища. В тім моменті на грищі явився комісар поліції і заявив судді, що о скільки йому не вдасться утримати порядку на грищі а в першій мірі здержати грачів від взаїмного фавлювання, тоді він буде мусів змагання перервати. Суддя Глінка зачекав ще кілька мінут, а коли грач Ферет не зійшов з грища, перервав змагання.

КРАКІВ. Варта — Краковія 2:1 (1:0).
ВАРШАВА. Леґія — Подгуже 2:2 (1:0).
ЛОДЗЬ. Варшавянка — Л. К. С. 1:0 (1:0).

ЗА ВХІД ДО ЛІГИ.

СТАНИСЛАВІВ. Ревера — Шлеськ 1:0 (0:0).
ВИЛЬНО. ВКС Сьмігли — Напшуд 3:2 (2:2).

ЗА ВХІД ДО ОКР. ЛІГИ.

ПЕРЕМИШЛЬ. Чувай — Погонь (Стрий) 4:0 (1:0).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ВЕЛИКІ ГАЙДУКИ. Байтем 09 — Рух 3:2 (3:1).

Нагода для критики відносин.

(Кореспонденція з Ню Йорку.)

Ню Йорк, 23. жовтня 1934.

День 6-го листопада це день виборів в Америці. Його вважається національним святом. Різні організації, а то й одиниці пробують уже наперед збагнути вислід виборів і тому пильно обсервують події. Теперішня економічна скрута і небувалі в Америці експерименти президента Рузвельта ще більше загострили цікавість людей. Вибори мають бути покажчиком настроїв населення до новостей президента та його партії, тобто партії демократичної.

Коли читати про різні демонстрації лівих елементів по американських містах та часті страйки робітників, можна прийти до висновку, що в нашому краю ось-ось вибухне революція і прийде переворот. Не можна заперечити, що в таких демонстраціях беруть масову участь безробітні. Але між безробітними чималу ролю відограють постійні безробітні, тобто фахові босяки-нероби, яких звичайно комуністична партія наймає до походів та мирних демонстрацій. Колиб судити їх по їхній поведінці, можнаб думати, що вони лише ждуть моменту, щоби кинутись на пануючу клясу і взяти владу у свої руки. І тому часто силу комунізму та радикалістичних рухів в Америці загалом дехто оцінює на підставі таких масових виступів незадоволених. Тимчасом, коли зблизька придивитися отим безробітним босякам, замічається, що вони загалом не думають про віяку зміну. Навпаки, вони хотілиб, щоби безробіття та економічна кріза були постійні. Вони серед добробуту не мають ніякого признання від громадянства, бо їх вважають непоправними волоцюгами. Зате в теперішньому часі крізи вони подають себе за безробітних і лекше дістають прожиток чи то від міської адміністрації чи від добродійних організацій.

Всетаки є й поважні установи, що інтересуються всякими проявами безробіття. Вони зробили дуже інтересні поміченя саме тепер, коли передвиборчий рух дає нагоду кожному виказати своє признання або негодування з дотеперішньої економічної політики президента. Наставлення кандидатом на губернатора Каліфорнії, недавнього соціяліста, що перейшов лише для ока до демократичної партії, Аптона Сінклера, відомого письменника, дало богатьом людям притоку до побоювань, що американське громадянство схилюється в радикальний бік. Сінклера приняв на конференції президент Рузвельт, номінальний голова демократичної партії, а через те поширилося переконання, що ціла демократична партія переходить на ліво. Очевидно, поведінка президента та партії, яка тепер при кермі держави, вказує масам, куди вітер віє і вони повинні би схилятися в сторону радикалістичного руху. Одначе деякі факти показують щось цілком противне. І так у Ню Йорку повстала членська корпорація під назвою „Америка перша!" із спеціяльною метою докладно розслідити діяння президента Рузвельта разом з його „трестом мізків" та його „новою добою". Назва корпорації вказує, що вона має на ціли зберегти давню американську традицію, а може й положити кінець експериментам президента.

Таксамо й американські банкирі, що саме зібрались на конвенцію у Вашингтоні, придумують якусь акцію, щоби спинити розмах президента. Появляються голоси отверезіння, які вказують, що не можна давати дальше допомог для безробітних, бо це означає руїну нації. За зразок подають видатки на допомогу безробітним — не на нові будівлі, а на звичайні підмоги — в стейті Нюйорк, а ці видатки досягли в минулому році, а радше від 1-го листопада 1933 р. до 1. вересня 1934. р. суму 400 мілонів дол. Це лише гроші зі стейтової каси, а нема обчислення, скільки разом видали ще громади стейту Ню Йорк.

Та найінтересніші поміченя з настрою громадянства в цілій Америці подає місячник „Трост Компаніс Мегезін" на підставі дбайливого переглянення редакційних статтей 1.021 щоденників у Зединених Державах, що представляють 88 відсотків загального числа всіх щоденників. Висновки такі: „Нема ані одного стейту в американській унії, де був би слідний зворот на ліво, колиб сьогодні перевести голосування над тим, куди населення схиляється. Без огляду на стейтові границі треба ствердити, що американське населення є в 73 відсотках консервативне. А цей консерватизм має ще підподіли на: ультра-консервативних, яких є 13 відсотків, консервативних 19, а умірковааних 41 відс. Змінчивих елементів є біля 12 відс., але їх не треба змішувати з т. зв. „незалежними виборцями". Незалежні це політично нерішучі люди, які не хочуть брати на себе ніякої відповідальности.

„Радикалістичних елементів — пише далі згаданий місячник — можна нарахувати 15 відс., але вони розпадаються на такі підвідділи: на самому лівому кінці є деструктивні сили, в числі яких 8 відсотків, опісля приходять реформатори з 5 відсотками і малькотенти з 6 відс. З усіх радикалістичних ґруп найнебезпечнішими є реформатори. Реформатори і деструкціоністи не признають ніякого спорідження, хоч обі групи змагають до перевороту. Реформатор не є злобний. Він не хоче нищити. Але зате це фанатик, що не всилі зрозуміти американізму".

Стаття опісля вираховує, де і яка процентова кількість названих ґруп розміщена ґеографічно, а опісля каже так: „Коли добре прослідити настрій населення продовж останніх трьох місяців, то можна завважити ясний зворот на право. Колиб це означити словами, зрозумілими для кожного виборця, це значить, що американські виборці стають поміркованими".

З настроїв нюйорської й околичної преси можна завважити, що негодування зростає більше між власниками домів та маєтків загалом, ніж між так званими податковцями, між середньої бідноти. Біднота не має тепер нічого до втрачення. Зате податковці мусять поносити всі тягарі, злучені з видатками на допомогу безробітним. Впарі з тим появляються голоси, щоб усіми засобами боронити засади американської демократії та щоби не допустити до такого стану, який запанував тепер майже в цілій Европі, а то до диктатури. А свободу й демократію можна буде зберегти лише через безупинну і традиційну в Америці участь у виборчій кампанії та участь в голосуванні. Деякі проповідники, між ін. католицькі, ідуть так далеко, що в церквах [illegible] голосять, що занедбання виповнити обовязок виборця є гріхом. Бо обовязком людини зберігати волю, як найцінніше добро в житті.

Семен Демидчук.

Допоможім українському студентству платити шкільні такси!

У відповідь Вельмишановному Виділові Т-ва Прихильників Освіти.

В 289 числі „Діла" з 28. жовтня ц. р. я посмів ствердити, що наша академічна молодь находиться в тяжкому матеріяльному положенні, та заапелював передовсім до цих українців-громадян, які не мають своїх дітей, щоби допомогли студіюючій молоді в найпекучішій справі, а саме, в заплаті шкільних такс.

Заки вплинули на цю важну ціль якінебудь жертви — вже повстав спір за компетенцію, а саме стрінувся я з гострим протестом від Виділу Т-ва Прихильників Освіти, в якому маю шану бути членом і точно плачу вкладки. В одному з останніх чисел „Діла" говориться про анархізацію збірок на потреби молоді, а відтак в листі до мене в чемній формі Вельмишановний Виділ Т-ва П. . вимагає від мене не організувати другого центру допомогової акції та спрямовувати петентів до Т. П. О.

Тому, що лист до мене, не чекаючи на відповідь листом, оголошено майже в цілості в „Ділі" з 8. листопада 1934 — я також приневолений дати прилюдну відповідь, а саме:

1) Мені на думку не прийшло понижувати авторитет так дуже заслуженого Т-ва — як Т. П. О. — а навпаки — я думав, що як вплинули би які жертви від ширшого загалу — то без найменшого сумніву бувби це передав Т. П. О.

2) Коли я оголосив заклик — то зробив це щойно тоді, як вплинули до Української Парл. Репр. прохання студентів з зазначенням, що вони зверталися до Т-ва П. О. за допомогою на шкільну оплату, та одержали відповідь, що Т-во на це не має фондів.

3) Стою на цьому становищі, що закликів у справі допомоги нашій молоді ніколи не може бути за багато і може одним із найбільших злом є те, що наші старші громадяни за мало прилюдно забирали слово в обороні справ нашої молоді та не давали їй відчувати батьківського серця. Молодь треба не тільки картати, але й любити.

4) Пригадую Вельмишановному Виділові Т. П. О., що в минулому році редакція „Курера Львовск-ого" зібрала кількадесять тисяч зол. на ту саму ціль і за те ніхто на неї не гнівався, хоча польська молодь користає з допомоги такого центра як державний скарб та численні польські установи, аналогічні до Т. П. О. Перед кількома деями я вичитав в „І. К. Ц.", що до його редакції зголосили жертводавці коло 70 тисяч на допомогу жертвам повені, помимо, що істнує один центральний комітет. Дивує мене, що Виділ Т. П. О. обурюється на мене за найкращі інтенції, а не знає, що такі самі збірки переводять українські громадяни у власному крузі ділання на Покутті, в Перемишині і ін.

5) Я хочу дати доказ членської карности і прилюдно заявляю, що здержуюся від дальшої акції, в цьому напрямі та прохаю охочих до жертв, а також петентів за допомогою звертатися безпосередньо до Т. П. О.

6) До цієї пори я обмежився до приняття жертв від членів У. П. Р. і на основі рішення президії УПР дано 3 допомоги по 40 зол. студентам, які до нас звернулися з проханням про допомогу, а які без цієї допомоги мусіли би покинути університет.

Рівночасно подаю список жертводавців п. т. послів і сенаторів: д-р Дм. Левицький [illegible] зол., сен. Павликовський 10 зол., д-р Білак [illegible] зол., пос. Пеленський 10 зол., пос. Яворський 10 зол., сен. д-р Горбачевський 10 зол., пос. Луцький 10 зол., пос. Великанович 10 зол., пос. Кузик 5 зол., пос. Рудницька 5 зол. пос. Чучук 5 зол. — Каса Клюбу УПР 25 зол.

Одиноки нечлен УПР Вп. інж. Мудрий зложив 5 зол. і ці гроші, оскільки він того забажає, можу звернути до Т. П. О.

На закінчення хочу ще раз ствердити, що даючи оповістку про збірки, я не хотів цим виявити недовіря до Т. П. О., а навпаки хотів прийти в поміч Вельмишановному Товариству — тимпаче, що час вплати шкільних такс минає, а про це досі прилюдно ніхто не заговорив.

Не забуваймо, що молодь нашої помочі потребує і на неї має право.

Львів, 9. листопада 1934.

Пос. Дмитро Великанович.

Військо відбирає селянам землю.

ГАВАНА, 11. 11. ПАТ. До Квантаномо прийлов нині військовий відділ без відома міністра внутрішніх справ, щоби відобрати селянам землю, яку своєчасно надано їхнім предкам. На основі судових присудів селянам забирають тепер землю для закордонних товариств. 200 вояків почали бійку з 500 озброєними селянами, які боронять своєї землі. Загальний союз синдикатів у Сантіяго оголосив загальний страйк, щоби таким чином висловити симпатії для селян, які боронять своєї землі.

Новий лавреат Нобля.

Оживитель театру — Люіджі Пірандельо.

Нарешті лавреат, гідний найбільшої літературної нагороди, що приносить установі, яка [illegible] го віданачила не меншу честь, ніж [illegible]. Пірандельльо поруч Шова — оба старші, [illegible] більше ворушкі, найбільше плодовиті і найбільше інтелектуальні сучасні драматурги. Оба вони підтримують гарячку серед авдиторії тим, що на перший погляд видається якнайбільше суперечним театрові: фільософією. Адже песа розбита на дії, люди в ній діють. Ні, це омана: [illegible] найбільше говорять.

Театр Шова побудований на критиці [illegible] спільних суперечностей: театр Пірanделля на критиці „реальности" людського життя, що більше наближується до фікції, ніж до фактів. Не[illegible] один проникливий критик добув із театру Пірaнделля цілу фільософію; неодин драматург [illegible] слідами великого італійського майстра і [illegible] „пірaнделічну" песу, неподібну до інших своїм засновком і технікою. І цю фільософію і цю техніку важко зясувати загально — зате [illegible] легко її відчути на сцені.

Хто хоче може шукати впливів у творчості Пірaнделля, починаючи від його расових [illegible]: він має у собі грецьку, італійську та німецьку кров. Поруч рис грецької трагедії [illegible] в нього своєрідний італійський гумор, що [illegible] любується у ґротесці маріонеток і нахил до фільософічних роздумувань, як у справжнього німця. Студії в Німеччині і [illegible] розвинули в ньому потребу все аналізувати [illegible] розяснювати.

Одним із найбільших винаходів Пірандельля у театрі було перетворити славну „комедію дель арте" так, щоб глядачі що раз забули про ріжницю сцени та авдиторії. Дієві особи не мусять аж сходити між глядачів, щоб пригадати їм одну з основ театру: оману, що живуть. Є такі хвилини, коли всі ми можемо сумніватись, чи життя не фатаморгана. Те, що Берґсон доказав складною аналізою абстрактних понять про „час" і „дійсне переживання", те, що Жане і Фройд відкрили у психольоґії як прояви „підсвідомого", в іншій формі та в іншій царині Пірандельльо показує нам на театральних дошках.

Невідомо чи вільно зробити таке далеке порівнання, але воно насувається мимохіть: Пірандельльо робить на сцені те, що в повісті Достоєвський. У яких обидвох добачуємо спільний погляд на людину — людська душа незбагнена безодня для інших; людина живе вічно самотна; найтрагічніші хвилини нашого життя мають у собі діявольський гумор. Крім цього герої обох цих письменників замучують себе невпинною самоаналізою, відбираючи собі насолоду найщасливіших хвилин. При всьому спочуванні для людської малини та безрадности важко інколи вгадати, де починається глум і погорда.

Пірандельльо передає своїм героям власну невпинну метушню; він живе блисками хвилин, ненавидить одноманітности, супокою. Його непорозуміння з публикою теж небуденне явище; нині в одній столиці засипують його оплесками і квітами, завтра в другій, з нагоди нової песи, зустрічають його протестаційним скандалом.

Як новеліст не має він тої величини, що драматург, — новелям його бракує немов режисерської руки. І в новелях вертається він залюбки до тих самих проблем: подвійного обличчя людського „я", що тим менше дійсне, чим більше привязане до реальної, буденної поволоки. З літературного погляду його новелі та повісті дуже нерівномірної вартости; є там блиски ґеніяльних сюжетів, покинених на пiвдорозі, від руки написані нариси, здебільша: експерименти. З цього погляду його велика повість „Покійний Матія Паскаль" — дуже характеристична. Це більше матеріял до роздумувань як лектура.

Автор 14 пес і заповіджених 365 новель (з яких більш як половина вже появилась) залишиться на кожний випадок великим оживителем театру. Нема нині країни, де не мав би він своїх учнів і наслідувачів, що хотять поєднати дві могутні пружини театру: нову техніку з новою фільософією. Фільософія ця — зовсім щось інше, як думають уроджені політики та публіцисти, що хотять ужити сцени до вічевих промов; у пеєсі, як це показав нам ґеніяльно Пірандельльо, можуть люди розмовляти про найбуденніші справи і не виголошувати ніяких думок, а проте давати нам зовсім нові ідеї. Найбільше зворушує нас будучина, яку бачимо перед собою, коли нараз стає неімовірна.

м. р.

Еміґраційні справи.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЕМІҐРАНТІВ ДО БРАЗИЛІЇ. У СПРАВІ ВИЇЗДУ НА ОСАДНИЦТВО.

Еміґраційний Синдикат подає до відома, що різні хліборобів, які думають виїхати на поселення, можуть старатися за виїзд до Арґентини, до Бразилії і до Канади. Виїзджати до Арґентини і Бразилії можна буде в найближчому часі, імовірно в місяці листопаді відійдуть перші транспорти. Виїзд до Канади призначений на весну 1935 р. Поселенці до Арґентини і Бразилії користають з полекшенених корабельних карт. Записи і реєстрація кандидатів на поселенців відбувається в Еміґраційнім Синдикаті, Львів, вул. Вишневецьких ч. 4. В бюрах Еміґраційного Синдикату дають безплатно інформації про умовини виїзду та поміч при полагоді необхідних виїздових формальностей.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

ПРОМИСЛОВО-ТОРГОВЕЛЬНА СТАНИЦЯ У ВАРШАВІ.

Кооператива „Українське Народнє Мистецтво" відчинила в Варшаві при вул. Маршалківській 97 А постійний „Сальон-Виставу" і бюро продажі ріжних виробів українського народнього мистецтва. Обіймають вони ділянки килимарства, вишивок, кераміки і деревного промислу. Міститься вистава в великій салі на першому поверсі. Обстановка „сальону" суто-народня, мистецька, так що ті, які хотілиб уладити своє мешкання в нар. українському стилю мають змогу бачити готовий зразок того уладження.

Купецький провід „вистави-сальону" обняла п. Васинчукова, відома редакторка варш. „Пром.-Торговельного Вістника".

Польська хроніка.

ЗАХІДНО-ПОЛЬСЬКА КООПЕРАЦІЯ ХОЧЕ ЗАДЕРЖАТИ ОРҐАНІЗАЦІЙНУ САМОСТІЙНІСТЬ

На соймику зах.-польської кооперації, що відбувся при кінці мин. місяця у Познані при участи 488 делеґатів з Великопольщі, Шлеська і Поморя, ухвалено між іншим ось-таку резолюцію:

„Зібрані... доцінюючи турботи уряду про те, щоби якнайдоцільніше зорґанізувати в Польщі кооперативний рух, висказують свою готовість до співпраці з урядом у справах, які дотичать кооперації. Однак вони вважають, що при розвязці того питання треба залишити кооперативам свободу рішення щодо орґанізації кооп. союзів й обсягу їх ділання. У звязку з тим делеґати прохають уряд, щоби при устійнюванні засад консолідування кооп. руху, заховав самостійність Союзу Зарібкових і Госп. Кооператив у Познані, істнуючого від 1871 року. Важне це з уваги на дотеперішню довголітню сусп.-госп. діяльність Союзу, згідно з інтересами кооператив, польського громадянства і держави, як теж з уваги на його величезне значіння на західних кордонах Польщі.

НОВИЙ МЕШКАНЕВИЙ ПОДАТОК І ВИСОТА ЧИНШІВ.

Справа надмірної висоти мешканевих чиншів уже здавна товчеться в пресі й на ріжних зібраннях льокаторів. Появилась навіть недодавно чутка, що знижка чиншів на 10 проц. запевнена. Тимчасом міродатні чинники мовчать, дарма, що мабуть самі вони погоджуються з тим, що висота чиншів не стоїть у ніякому відношенні до кількакратно обнижених заробітків. Льокаторський податок не менше давить і давно вже він повинен щезнути, бо й так розминувся зі своїм призначенням. Але замість, щоби він щез, появляється новий. Цим разом на потреби... шкільництва (так як той був на потреби будівництва нових мешканевих домів), а платити його мають усі, навіть по селах. Також мешканці нових домів, як теж однокімнатних мешкань, досі вільні від льокаторського податку, обтяжені будуть „шкільною даниною". І все те в часах дефляційної політики. Для наших селян, як також зубожілих міщан й інтеліґентів-українців новий податок є ще важчий, ніж для інших народів Польщі.

З ДІЯЛЬНОСТИ АКЦЕПТ. БАНКУ. — НИЖЧА НОРМА ДЛЯ КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВ.

На останньому засіданні ради Акц. Банку стверджено, що число договорів, заключених при його допомозі між довжниками і вірителями, переступило 70 тисяч і суму 120 міл. зол. Кількість кредиторів, що хочуть користати з посередництва Акц. Б. постійно росте. Зголошуються все нові охочі.

Рада обнизила дотеперішню норму дотично кредитових кооператив. А саме — досі могли працювати з Акц. Б. тільки кооперативи, які мали 100 тис. вірительности серед хліборобів. Цю норму обнижено на 50 тисяч. Через те також дрібніші кредитові кооперативи зможуть взятись до конверзійних праць.

ГОСПОДАРСЬКІ НОВИНИ З ОСТАННЬОГО ТИЖНЯ.

В новому буджетовому прелімінарі признано на інвестиції 170.5 міл. зол. Близько половину з того, бо аж 76.7 міл. піде на залізниці. Наша нац. територія з того не скористає, бо всі нові залізничі лінії пляновані від нас далеко. — Господарська преса підкреслює відрадний факт. А саме: серед хліборобів збільшився попит на сіль.-госп. машини і штучні погної. — Не вважаючи на запевнення, що вугіль подешевіє, ціна його не впала. Діло в рабатах, що їх копальні скреслили гуртівникам. Преса накликає уряд до інтервенції. — В грудні платня чергова рата амер. воєнного довгу. Польща її знову не заплатить. Також не вставлений цей видаток у новому прелімінарі буджету. — Дві великі фабрики авт, Форд і Женераль Моторс, пропонують Польщі кредити на будову доріг в заміну за обниження мита при ввозі їх фабрикатів. — Справа зорґанізування нової інституції на місце зліквідованого „Совпольторгу" цікавить міцно польські промислові кола. Плянів уже є багато, та всі вони нелегкі до реалізації.

Світова хроніка.

ГОСПОДАРСЬКЕ ПОЛОЖЕННЯ ФРАНЦІЇ ПО УПАДКУ ДУМЕРҐА. — НЕБЕЗПЕКА ДЕВАЛЮАЦІЇ В ГОЛЯНДІЇ, БЕЛЬҐІЇ Й У ФРАНЦІЇ.

Коли Думерґ обіймав свій уряд, положення на госп. фронті у Франції вже було погане. Та йому вдалось оздоровити бодай буджетову господарку. Був це подвиг тим трудніший, що втинав він заробітки широким масам. І зараз після санації буджету поправилась ситуація на фінансовому ринку. Трівожний усе капіталіст відчув сильну руку. Та Думерґ не зміг довести до кінця справу оздоровлення фр. економіки. Рішучо — дефляційна лінія його госп. політики розбивалась усе об перерости цін. І тепер, коли після невдачної спроби зміни конституції мусів він відійти — тим більше не може бути мови про дальшу санацію господарства у Франції. На біржі в Парижі депресія на цілій лінії. Також причинилась до того непевність на границі Сарщини в звязку з плебісцитом. Трівожні настрої і недовіря — це найбільший ворог оздоровлення і стабілізації.

Зокрема повис меч Дамокля над повновартістю франка. Лівиця — як ми вже писали — міцно натискає від ряду місяців на валюту, домагаючись девалюації А мабуть ця лівиця прийде швидко до голосу. Колиж зважимо, що справа девалюації все голосніша в Голяндії і в Бельґії, що в Голяндії приміром за знижкою вартости гульдена є тепер більша частина населення, господарські кола та навіть сам парлямент, то не важко буде збагнути, яка небезпека грозить „золотому бльокові".

„ГОСПОДАРСЬКЕ ЖИТТЯ В СОВ. РОСІЇ". — ЦІКАВІ ПОМІЧЕННЯ ОЧЕВИДЦЯ.

Ян Івасевич, дир. Союзу цукр. фабрик у Варшаві, виголосив 7. ц. м. у варш. політехніці реферат, який викликав у столиці Польщі велике зацікавлення. Прелеґент мав недавно змогу особисто приглянутись сучасним господарським і соціяльним відносинам у Радянщині. Коротко за польською пресою подамо тут головні думки референта.

Господарський стан у ССОР є дуже тяжкий, не дивлячись на всі хвальби більш. уряду. Головна причина того, що тамошня господарка заломилась, це те, що людину позбавлено там права власности. Фізичні й умові працівники не можуть зі своїх заробітків задоволити найелементарніші свої потреби. Болючо відчувають усі брак усяких промислових артикулів. Перенаселення міст просто невиносиме. Нових домів мало. Всі вони примітивні і несолідно збудовані. В хліборобстві ситуація тяжка. Збірні господарства не вдоволяють селян. Усі вони працюють під примусом. Індивідуальні господарства щезають остаточно. Те, що промисл, торговля і сіль. господарство зовсім удержавлені, загнало країну совітів у сліпий кут. Держава взяла на себе непосильні завдання, які виконати може тільки приватна ініціятива. Тому трудноші будуть так довго зростати, поки Росія не поверне до давних ліберальних форм життя в економіці, поки не зіпреться на вільній продукції й обміні.

Треба зазначити, що дир. Івасевич є прекрасним знавцем передвоєнних госп. відносин в Росії. Матеріял, який він тепер зібрав, переконав його, що теперішня господарка не може довго тревати. Відчит відбувся заходом Заведення для Політ. Економії при варш. політехніці.

ЕКОНОМІЧНІ АКТУАЛІЇ.

Заповіджену подорож фр. мін. торговлі і промислу Ляморо до Совітів обговорює французька і німецька преса. Сподіються, що вислідом цієї подорожі будуть взаємини Франції зі СССР. — Форд заявив, що для нього кріза скінчилась. Дирекція його фабрик, передбачуючи велику поправу в найближчих місяцях, визначила продукцію на 1935. р. у висоті 100.000 возів. — Сталін кинув гасло „Якість і цивілізація". „Ізвестія" пишуть з цієї нагоди між іншим ось-що: Зле і некультурно зроблена річ обвинувачує перед консументом весь час ціле підприємство. Робітники мусять працювати докладно, довірено і культурно. — Золоті поля

в Сибірі відкупила з поворотом „Лена—Голдфілд К-о“ за 3 міліони фунтів, платних упродовж 40 літ. — Недавну промову д-ра Шахта, господарського і фін. диктатора Німеччини, преса дальше коментує. Він підкреслив між іншим, що німецька господарка не буде ані вільною, ані пляновою, а спиратисьме виключно на національних інтересах. Замітне те, що він не допускає можливости відкинути старе (або — як він каже — досвідів минулого). — Реакційним, мовляв, є це для тих, які не відріжняють реакції від традиції. — Два відомі соціялістичні діячі святкували недавно свої роковини. Карло Кавтський, інтерпретатор Маркса, окінчив 80 літ, а Болеслав Лімановський, патріярх польських соціялістів почав 100-тий рік життя.

В. Н—вич.

НОВИНКИ

— **Реєстрація лікарів.** М-ство суспільної опіки зарядило нову реєстрацію лікарів у всій Польщі. Від реєстрації вільні лікарі, які мають дозвіл на лікарську практику, виданий дирекцією служби здоровля, воєвідськими урядами, або в Варшаві відділом здоровля комісаріяту уряду. При реєстрації треба зложити подання, оплачене 5-зол. стемплем, 2 фотографії підписані, диплом із відписом, свідоцтво укінчення курсів рятівництва й протигазової оборони, посвідку польського горожанства.

— **Таблиця в честь пок. мін. Перацького.** В навечеря державного свята незалежности Польщі на головному дворці у Львові у присутності представників влади відслонили таблицю в честь покійного міністра Перацького, як команданта дворцевого відтинка з часів польсько-українських боїв за Львів. Таблицю відкрив львівський воєвода Баліна-Пражмовський.

— **Гуралі та гуцули у президента у Варшаві.** ПАТ повідомляє, що до Варшави приїхала „прогулька“ гуралів із краківського, львівського та станиславівського воєвідства“ разом 1000 людей. Вони прийшли на Замок, щоби поклонитися президентові держави. Від лемків промовив до президента „гураль“ Кукизя. В імені прогульки гуцулів промовив до президента різбар гуцул Девдюк.

— **Горять стирти.** В Рожневі Великім пов. Коломия згоріло кілька стирт збіжа Юрія Томюка, в Рожневі біля Косова згоріли дві стирти збіжа Василя Самашка, 3 стирти сіна Анни Климащук у Жабі та 2 стіжки сіна Онуфрія Мойсейчука в Гриняві. Загалом шкоди є на кільканацять тисяч золотих. Підпалячів не викрили.

— **При смерти признався до вбивства.** Дмитро Голинський зізнав на поліційній станиці в Бані, що Михайло Перцевич із Березова (пов. Коломия) при смерті признався йому, що тому 10 літ убив Дмитра Дрогомирецького, а при цьому помагали йому його жінка Розалія та його брат Петро Дрогомирецький. Свідком убивства була наймичка Анна Гуменюк. Поліція арештувала Роз. Перцевич і Петра Дрогомирецького. Вони не признаються до вини та слідство ствердило їх вину. Перцевичка була любовницею Дрогомирецького, тому Перцевич убив його.

— **Львівська хроніка.** На вул. Цловій посовгнулася Катерина Весоловська. Прохожі занесли Весоловську до її хати при тійже вулиці під ч. 6. і тут вона померла до кількох хвилин на удар серця. — На вул. Казимирівській авто потрутило та поранило 60-літн. Баруха Фрідмана, а на вул. св. Софії 8-літню Софію Ковалець із Козільника. На вул. Льва Сапіги переїхало авто студента політехніки Тад. Жураковського. Його забрали до шпиталю. — З хати Ром. Кнайпля (Городецька 35) злодії вкрали футро та білля вартости 1.200 зол. — Нічю на неділю вломник хотів закрастися до „Фото-Радіо-Паляс“ при Марійській площі. При розбиванні грубої шиби зранився, тому залишив роботу. — До крамниці „Трусту“ при Гетьманській вулиці зайшов якийсь чоловік купити светер. Вибрав товар та сказав, що забув гроші, а для певности, що вернеться, лишив ключочок. Показалося, що то була самозапальна рідина, яка могла спричинити пожежу. — 11. листопада ок. 21. год. вибухла петарда в льокалі т-ва Бріт Трумпельдор при вул. Шопена ч. 5. Ушкодила льокаль, жертв у людях не було.

— **Краєва хроніка.** В Бруховичах в хаті Йосифи Бекин згоріли дві стіни та частина даху. — В околиці Дрогобича арештували комуніста Миколу Яніва, за яким окр. суд у Самборі розписав був стисні листи.

— **Воші й неграмотність.** Варшавська преса інформує про жалюгідний стан гигієни Варшави. Секція шк. гигієни виділу опіки й здоровля м. управи перевела контролю шкільних заведень для відвушивлення. При цьому 25.554 дітей відіслали до санітарних заведень для відвушивлення. При цій нагоді преса запримічує, що Варшава має аж 200.000 неграмотних.

— **Жиди — пачкарі зброї.** У підстаршини 7. п. п. в Холмі, Кміціка, два члени жидівської організації „Бріт Трумпельдор“ Шия Зильберт і Пінкас Кладмер хотіли купити польову зброю та муніцію. Підстаршина нібито згодився та рівночасно повідомив про все своє начальство. Обох жидів із організації Жаботинського арештували в поїзді, що їхав до Варшави. При арештованих найшли французький кріс, 100 газових набоїв, 25 пакетів гострої муніції, два пістолі „Парабелюм“ із 250 набоями, 3 ручні гранати та пистоль для газових набоїв. Арештовані зізнали, що зброя була призначена для членів „Бріт Трумпельдор“ у Палестині. Суд засудив Кладмера на рік вязниці, Зильберта на півтора року.

Дописи.

ЗБАРАЖ.

Чи не переступлення своїх компетенцій. В місті Збаражі видав місцевий бурмістр оголошення такого змісту: Zarząd miejski w Zbarażu. L: 334/34. Obwieszczenie. Z okazji 16-cie odzyskania niepodległości Państwa Polskiego urządza tut. komitet obywatelski uroczysty obchód. W związku z tem wzywam wszystkich obywateli tut. miasta o iluminację okien światłem i nalepienie w dniu 10. listopada b. r., zaś w dniach 10. i 11. listopada b. r. o przyozdobienie swych domów flagami państwowemi. Niezależnie od tego wzywam wszystkich obywateli, by w każde święto państwowe i na zarządzenia władz przyozdabiali swe domy flagami państwowemi. Niestosujących się do tego wezwania pociągać będę do odpowiedzialności karnej. Zbaraż, dnia 6. listopada 1934 r. Тус m. p. (печатка). — Цікаво, на якому параграфі опирає п. бурмістр „потягнення до карної відповідальности“ та як ця карна відповідальність має виглядати? Чи не перецінив часом п. бурмістр компетенції своєї влади?

Гостина театру ім. Тобілевича в Збаражі. Від понеділка 5. листопада дає тут свої вистави театр ім. Тобілевича. Театр відограв зі значним успіхом моральним та матеріяльним комедію „Товариш“ та оперети „Княжна чардаша“ і „Корневільські дзвони“. На виставах помимо недостачі чільніших артистів, які виступили з цього театру, не пізнати, можливо тому, що є таланти драматичні, а ніякої драми театр ще не ставив. Відрадне явище в театрі те, що вистави зачинаються точно, згідно з оповістками на афішах, так, що кінчаться в 11-ій, найпізніше в год. 11.30. Тому старше громадянство, яке постійно нарікає на те, що вистави наших театрів перетягаються неможливо далеко поза північ, відвідуючи вистави цього театру, стрічає цими оглядом приємну несподіванку. в

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 12. XI. год. 7.30 веч. „Чоловік і надчоловік“.

Вівторок, 13. XI. год. 7.30 веч. „Чоловік і надчоловік“.

ТеатрРіжнородностей.

Понеділок, 12. XI. год. 7.30 веч. Премієра „Під примусовою управою“.

Вівторок, 13. XI. год. 7.30 веч. „Акорди“ — комедія життя Меріяна-Лужницького, музика В. Балторовича. Премієра.

Кіна.

АПОЛЬО: Друга частина „Нуждарів“ „Париж у вогні“.

АТЛЯНТИК: „Маскарада“.

ВАНДА: „Ніч у Каірі“, „Двацятьчотири години“.

ГРАЖИНА: „Ми перша бригада“.

КАСІНО: „Танок кохання“.

КОЛІСЕЙ: „Тапперистка з Шикаго“ ревія „Пекло“.

КОПЕРНИК: „Нана“ (на осн. Е. Золі). Крім того: колірова ґротеска та найновіший Тижневик Парамавнту.

МАРУСЕНЬКА: „Нана“ (на осн. Е. Золі) і ревія: „Прогібіція шалів“.

МІРАЖ: „Джанні Ґергард“, „Що раз вище“ (Гарольд Льойд).

МУЗА: „Кіт і скрипка“, „Кохає, любить, шанує“,

ПАЛЯС: „Що мій чоловік робить у ночі“.

ПАН: „Цісарські лови“ (Лео Слезак) і ревія „Гуляй душа“.

ПАСАЖ: „Новітній Робінзон“ і ревія.

РАЙ: „Чи Люцина це дівчина“.

СВІТ: „Ганка очі чорні“ та циганський хор.

СОНЦЕ: „Дівча з гір“ і ревія.

СТИЛЕВЕ: „Передмістя“ і ревія „В семім небі“.

УТІХА: „Жінка під контролею“ та ревія.

ХИМЕРА: „Їх Екселенція цілує“ (Джан. Гейнор, Анрі Ґара).

Закордонне радіо.

Понеділок, 12. листопада 1934.

Відень (5 6,8) 12.00 Концерт, 16.10 Славні солісти, 18.00 Спів (Шпіцмілер, сопр.), **Братислава** (298,8) 17.10 Концерт, **Кошиці** (259,1) **17.10 Авд. для Закарпаття, Прага** (470,2) 17.45 Спів, 20.00 Хорватські пісні, 21.00 Концерт Бородіна, **Копенгаген** (255,1) 21.05 „Тоска“ оп. Пуччінія, **Париж** (1648) 21.00 „Зампа“ оп. Герольда, **Берлін** (356,7) 16.00 Легка музика, 20.10 Пісні Гуґ. Вольфа, **Гамбург** (331,9) 20.10 „Евріянте“ оп. Вебера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17.00 Солісти, **Мінхен** (405,4) 17.50 Фортепян, **Будапешт** (550,5) 13.30 Сальон. орх., 17.30 Флет, 18.30, 23.20 Циг. музика, **Мілано** (368,6) 11.30 Тріо, 19.00 Легка музика, **Рим** (420,8) 13.00 Квінтет, 17.30 Скрипка (Прано).

Вівторок, 13. листопада 1934.

Відень (506,8) 15.20 Для дітей, 17.20 Скрипка, 20.50 Закохані в музиці, **Братислава** (298,8) 12.35 Концерт, **Кошиці** (259,1) 1.35, **16.00 Для Закарпаття, Мор. Острава** (269,5) 19.30 Оп. вечір, **Прага** (470,2) 17.50 Скрипка, **Прага II.** (249,2) 14.00 Популярні пісні, **Париж** (1648) 13.00 Симф. концерт, 21.45 „Ля Гран Мер“ песа Фена, **Берлін** (356,7) 9.45 Для дітей, 20.10, 21.10 Концерт, 22.25 Моцартові твори, **Франкфурт** (251) 20.10 „Цар і тесля“ оп. Льорцінга, **Кельн** (455,9) 17.15 Солісти, 19.00 Вок. авд., **Мінхен** (405,4) 17.50 Спів, 20.10 „Енхен фон Тарав“ муз. ком. Штрекера, **Штутгарт** (522,6) 23.00 „Коли дівчатка сплять“ серенади й любовні пісні та музика, **Будапешт** (550,5) 18.50 Смич квартет, 20.25 Солісти, циг. орх., **Мілано** (368,6) 20.45 „Княжна чардаша“ оп. Кальмана, **Рим** (420,8) 13.00 Легка музика, 17.10 Квінтет.

Львівське радіо.

Понеділок, 12. листопада 1934.

6.45 Раннішня авд., 7.50, 22.00 Реклям. концерт, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Метеорольог. вістки, 12.05 Огляд преси, 12.10 Концерт, 13.00 Полудн. денник, 13.05 15.30 Експорт, 15.35 Біржа, 15.45 Концерт трубної орхестри 16.15, 17.35 Ґр. пл., 16.45 Лекція нім. мови, 17.00 Спів, 17.50 Штучне озеро в Рожнові на Дунайці, 18.00 З львівської кухні гуманізму, 18.15 Концерт, 19.15 Малий Зюк (для старших дітей), 19.50 Фейл.: День у Шикаго, 19.50, 19.50, 19.56 Спортові вістки, 20.00 Легка музика, орх., форт., 20.45 Веч. денник, 22.55 Як працюємо, 21.00 Концерт симф. орх., спів (Смірнов, тенор), фортепян, 11.45 На Сибірі (З циклю И. Пілсудський в конспіраційній праці), 22.15 Лекція танку, 22.55, 23.05 Танкова музика.

Вівторок, 13. листопада 1934.

6.45 Раннішня авдиція. 7.50, 22.00 Рекл. концерт, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Метеор. вістки. 12.05 Огляд преси, 12.10, 13.05 Концерт, 12.45 У печі горить (для мол. дітей), 13.00 Полудн. денник, 15.00 Експорт, 15.35 Біржа, 15.45 Легка музика (джез. орх.), спів, фортепян, 16.45 Скринька ПКО, 17.00 Скрипка, фортепян, 17.25 Куток мови, переписка, 17.35, 19.00 Ґр. пл., 17.50 Почтово-технічна скринька, 18.00 День у захисті для малолітніх, 18.10 Льв. туристичний бюлетен, Сільва рерум, 18.15 Й. Брамс: Віольонч. соната ц-моль оп. 38 (форт., віольонч). 18.45 Література на службі незалежности, (авт. Каден Бандровський), 19.20 Акт. фейлетон, 19.30 Пісоньки А. Висоцького на гр. пл., 19.50, 19.56 Спортові вістки, 20.00 Муз. скринька, 20.15 Літер. вечір, 20.45 Веч. денник, 20.55 Як працюємо, 21.00 Трансм. з Варшави: „Новий Дон Кіхот“ комедія-опера Фредра, муз. Монюшка в опр. Леона Шілера, 22.15 Творчість Людомира Ружицького на гр. пл., 22.45 Львівське передмістя, 23.05 Танкова музика.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10